

Mand —, og jeg skal derfor ikke citere hans Udtalelse.

Noget videre gaar derimod en delegeret for Frederiksberg, J. P. Nielsen. Han siger saadan: „Vi have set, hvorledes de kapitalistiske Domstole dømme os, og Dommen i Sverige er et godt Bevis herpaa; derfor maa vi ruste os; og han vilde anbefale, at Ordet „Vaabenbrug“ blev staaende“. Her har man, man kunde sige, Overgangen fra Forsvarskrig til Angrebskrig. Hvis der bliver fældet Domme, som de Herrer finde usmagelige for sig, saa skal man anvende Angrebskrig. Det vil altsaa sige, at saa snart de lovlige Domstole dømme paa en Maade, der ikke behager dem, saa skulle de være rede til at bruge Vaaben. Men endnu klarere og mere utvetydigt udtaler det ærede Medlem for Præstø Amts 2den Valgkreds (Stauning) sig, og hans Udtalelser have jo saa meget mere Betydning, som vi alle vide, at dette ærede Medlem er Formand for Socialdemokratiets Bestyrelse; hans Ord maa altsaa have særlig Vægt. Og disse Ord lyde da saaledes: „Stauning vilde sige til Kongressen, at det kunde ikke lade sig gøre at stryge Ordet Vaabenbrug, saadan som nogle ønskede det, thi det vilde svække vort Parti. Vor Partifælle Anseele har sagt, at Riflen skal benyttes i det kapitalistiske Samfund, naar Stemmeseddelen ikke strækker til. Vi leve i Klassekampens Tid, hvor Arbejderne ikke skulle bortkaste ethvert Vaaben. Vi kunne ikke være tjente med, at vort Parti skal skades, ved at vi tage det nævnte Ord bort“. Se, disse Udtalelser ere formentlig klare og tydelige nok, og for at ingen skal tro, at det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Gustav Bang) i og for sig er mere moderat, skal jeg tillade mig at oplæse nogle enkelte Ytringer af hans meget fortræffelige Bog „Vor Tid“, hvori der findes en særlig interessant Afhandling om Socialismen; den er ogsaa skreven i 1908. Det ærede Medlem finder, at det maa nødvendigvis være saa, at det socialdemokratiske Program gennemføres; „Produktionsmidlernes Inddragelse under Samfundet er det Maal, imod hvilket hele Nutidens sociale Udvikling stiler“. Derimod siger han, at „Vejen, ad hvilken det skal naas, afhænger af Forhold, som høre Fremtiden til“. Og saa forklarer det ærede Medlem, hvilke Veje det kan være. Det kan være „Valgdeltagelse eller Generalstrejke, parlamentariske Forhandlinger eller Gadekampe, en mægtig offentlig Menings fredelige Paavirkning eller en Række

voldsomme, blodige Sammenstød, en langvarig revolutionær Periode eller et enkelt afgørende Gennembrud, en Række Overgangsled eller et pludseligt Spring“. Se, der er jo altsaa forskellige Veje; Stemmeseddelen kan maaske gøre Udslaget, men det kan ogsaa være, at man vil blive nødt til at benytte Riflen, saa det kan komme til blodige Sammenstød, og disse Sammenstød kunne enten strække sig over et længere Tidsrum, eller ogsaa kan maaske det hele afgøres med et Hovedslag. Det ærede Medlem siger — man maa jo ikke gøre hverken ham eller andre Medlemmer af Socialdemokratiet Uret — jo paa ingen Maade, at man skal gaa den Vej; jeg for min Del tvivler i alt Fald ikke paa, at de Herrer helst ville bruge Stemmeseddelen, naar den kan gøre Udslaget, og derfor kan jeg godt forstaa, at de lægge overdrevent stærk Vægt paa, at man skal have alle Mænd og Kvinder her i Landet til at stemme fra 21 Aars Alderen, og at vi kun skulle have eet Ting med Henviisning til Folkeafstemning; derved kunde Stemmeseddelen jo hurtigere komme til at virke. Og jeg tror, at vi alle skyldte dem at have god Tro paa, at det er det, de først og fremmest ønske, at de kunne naa deres Maal ad den Vej. Men som vi have set, ere de dog ikke bange for, at det mulig kan naas ad en anden Vej, og det lader just ikke til, at de i paakommende Tilfælde ere bange for at gaa den anden Vej. Man kan nu sige som saa: Hvordan kan det hænge sammen, at Socialdemokratiet, som er saa uhyre bange for, at der skal blive brugt Rifler eller Kanoner, saa snart der er Tale om et Værn overfor ydre Fjender, kan tænke sig den Mulighed, at de skulle kunne bruge Vaaben overfor Landets egne Børn? Svaret derpaa have de Herrer selv givet, det ligger i Ordet Klassekamp. Det er Klassekampens Tid, vi leve i, siger det ærede Medlem for Præstø Amts 2den Valgkreds (Stauning). Med andre Ord, det socialdemokratiske Parti, saaledes som det hidtil er fremtraadt iblandt os, er ikke et Folkeparti, men et Klasseparti, det er et Parti, der ikke lægger særlig Vægt paa det hele Legemes Tarv, men derimod lægger Vægt paa at se at fremhjelpe enkelte Lemmer, og det kan jo ogsaa være godt, og jeg for min Del siger, at de smaa i Samfundet trænge mest til Støtte. Jeg ønsker kun, at det skal ske paa den bekendte Maade: Hjælp til Selvhjælp. Men, som sagt, de Herrer føle, at det er Klassekampen, de skulle rejse.